

indviklede og for visse medlemslande ubehagelige sager om svindel med EU-midler? Hvad hvis det pågældende land eller de pågældende myndigheder, der føler, at nu kommer han lidt for nær, kunne hæve hans immunitet og sige: Vorherre bevares, vi har ikke brug for en politimand, som prøver på at deltage i den efterforskning?

Det er altså ikke forbudt at bruge sin sunde fornuft, når man får disse forklaringer. Man kunne i øvrigt også prøve at se, hvordan immunitetssystemer er skruet sammen for andre internationale organisationer. Det er præcis samme model.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 23 (SF, FP, EL, DF og Frank Dahlgaard (KF)).

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til operative beføjelser i Europol.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 18/2 97. Første behandling 18/3 97. Betænkning 20/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 22 (SF, FP, EL og DF) stemte for, 89 imod (S,

V, KF, RV og CD); 1 (Frank Dahlgaard (KF)) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 221: Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 10/4 97. Første behandling 17/4 97. Betænkning 20/5 97. Anden behandling 22/5 97. Tillægsbetænkning 26/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Dagbladet Information har i dag en meget interessant ledende artikel om den sag, som er til behandling her, nemlig dansk tilslutning til Schengenaftalen.

Lederen har overskriften »En halv fridag til Frank« – det er justitsministeren, der omtales – og grunden til den overskrift er følgende slutbemærkning i lederen, som jeg vil tillade mig at citere: »Men en ratifikation af Schengenaftalen i dag er godkendelsen af noget, som ingen kender konsekvenserne af. Og Frank Jensen viser, at for ham er grundloven ensbetydende med en halv fridag hvert år den 5. juni.«

Også i denne sag tyder alt på, at der begås et eklatant grundlovsbrud. Ministerens interne notat, som slap ud til pressen, men som jeg har forstået at Folketinget og offentligheden ikke må få, indeholdt en passage, hvor der står, og nu citerer jeg fra et internt notat, som altså ikke eksisterer her i Folketinget, men som har været offentliggjort, fordi det slap ud. Det er et internt notat fra Justitsministeriet af 13. maj i år: »Det er endnu meget uklart, hvilke retsvirkninger der er knyttet til det foreliggende udkast. En nærmere stillingtagen vil således forudsætte, at en række juridiske og tekniske spørgsmål afklares.«

Man er altså godt klar over, at man virkelig er på tynd is og ikke ved, hvad det er, man begiver sig ind i. Alligevel vil et flertal om et øjeblik vedtage Schengenloven og efter al sandsynlig-

hed begå endnu et grundlovsbrud, altså to grundlovsbrud den samme dag.

Det er ærlig talt stærk kost, især når man tager i betragtning, at på regeringskonferencen i Amsterdam den 16. og 17. juni vil man efter al sandsynlighed vedtage et helt nyt grundlag for det område, der er omfattet af Schengenaftalen, og vedtage at inkorporere Schengenaftalen helt eller delvis i EU's overnationale retspolitik, som også bliver en del af den nye traktat.

Det vil fuldstændig ændre grundlaget for det, man vil vedtage nu her, og det vil – hvilket også fremgik af dette notat fra Justitsministeriet, som vi ikke må få – bringe den nordiske pasunion i fare.

Det har man erkendt i Justitsministeriet, men det gør intet indtryk på folketingsflertallet, ligesom grundlovsproblemet heller ikke gør det. Det gør intet indtryk, at hele grundlaget for det, man behandler i dag, vil blive lavet om om 14 dage.

Det skal så sammenholdes med, at disse Schengenbestemmelser først i praksis skal tages i brug i 1999, altså om mere end et år. Man havde faktisk til rådighed for en saglig behandling af det her mere end et år, hvori man kunne undersøge sagen grundigt. Men det haster altså så meget at få vedtaget noget, man ikke kender rækkevidden af, at man vil gribe til en endelig vedtagelse i dag.

Jeg kan kun her i den sidste omgang af debatten endnu en gang appellere så indtrængende som muligt til flertallet om at komme til besindelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristian Thulesen Dahl. Og jeg agter at klare middagspausen omkring kl. 12.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Bertel Haarder sagde under behandlingen af Europolkonventionen her for et øjeblik siden, at det drejede sig om at gå til kamp mod den internationale kriminalitet, at det for flertallets vedkommende drejede sig om at sørge for nu virkelig at gøre noget ved den grænseoverskridende kriminalitet. Det var det, der gik igen, og det har vi hørt før.

Jeg vil gerne spørge hr. Bertel Haarder, hvori logikken består i at afskaffe grænsekontrollen, hvis det drejer sig om at afskaffe grænseoverskridende kriminalitet.

Sidste sommer holdt G7-landene topmøde. Når de gør det, plejer de som afslutning på

mødet at udsende nogle opfordringer til de forskellige lande. De beskæftigede sig med spørgsmålet om international kriminalitet, grænseoverskridende kriminalitet, præcis som hr. Bertel Haarder gjorde i sit indlæg for et øjeblik siden under den foregående behandling.

Et af de punkter, som G7-landene kom til i deres 25-punkts-opfordring til de forskellige lande i verden, var, at de opfordrede landene til at forstærke grænsekontrollen som et våben mod international grænseoverskridende kriminalitet. Hvori består logikken i at afskaffe f.eks. den dansk-tyske grænsekontrol, når man siger, det drejer sig om at afskaffe grænseoverskridende kriminalitet? Tingene hænger jo ikke sammen.

Nej, det her har et helt anderledes større perspektiv. Det handler om den almindelige EU-integration, som langsomt, stille og sikkert skal finde sted. Retningen er den samme, uanset om V og K eller den nuværende regering sidder med regeringsmagten, nemlig stille og roligt yderligere EU-integration i det tempo, det overhovedet er muligt at komme igennem med det.

Hvis hr. Bertel Haarder havde magt, som han har agt, havde de her aftaler på det mellemstatslige grundlag, de giver udtryk for at være, jo slet ikke den form, de har nu. Nej, så var de en del af det almindelige EU-retlige samarbejde. Så havde vi nemlig et overstatsligt samarbejde på det retlige område, og dermed ville Schengenkonventionen være en del af det almindelige EU-samarbejde. Det tror jeg rent faktisk desværre er en holdning, der deles af det store flertal her i Folketinget.

Men det store flertal ved godt, at det vil den danske befolkning ikke være med til. Den danske befolkning vil have, at vi opretholder vores forbehold over for et overstatsligt retligt samarbejde i Unionen, og derfor foreslår flertallet ikke officielt at fjerne forbeholdet nu.

Men strategien er jo klar. Man forsøger at få Danmark trængt op i en krog ved på den eksisterende regeringskonference at acceptere, at de andre lande etablerer et overstatsligt retligt samarbejde, og ved, at Danmark så ratificerer en Schengenkonvention, som i praksis vil gøre det fuldstændig umuligt for Danmark at opretholde vores forbehold. Det ved flertallet godt; det ved Venstre og De Konservative.

Da man i mandags havde møde med statsministeren, gik partilederne efterfølgende ud og klandrede regeringens strategi, idet de sagde, at hvis ikke regeringen åbent og ærligt går ud og

siger, at nu må det danske forbehold fjernes, er Danmark trængt op i en krog, fordi det bliver vi alligevel nødt til på et tidspunkt med den politik, der føres. Det var ærlig snak.

Desværre var den ærlige snak glemt, da vi havde den store EU-debat onsdag aften, for der var forbrødringen sket igen. Man havde fundet sammen om en ret intetsigende dagsorden, som skulle give regeringen mandat til at indgå en ny EU-traktat. Den igangværende regeringskonference sammenholdt med det, vi om lidt skal stemme om, gør det i praksis umuligt for Danmark at opretholde sit forbehold over for et overstatsligt retligt samarbejde.

Det her med at afskaffe grænsekontrollen og de bekymringer, som Dansk Folkeparti giver udtryk for i den forbindelse, er ikke bare noget, Dansk Folkeparti anfører her ved tredjebehandlingen. Det er noget, som også socialdemokrater har haft i erindring og været meget opmærksomme på. Da man i Europa-Parlamentet skulle stemme om en betænkning om afskaffelse af personkontrol ved de indre grænser og retten til at rejse inden for EU, tilkendegav socialdemokraterne i Europa-Parlamentet via en skriftlig stemmeforklaring følgende:

»Uanset hensynet til det indre markeds gennemførelse bliver man nødt til at tage problemerne med narkotika- og våbensmugling dybt alvorligt«, hedder det i stemmeforklaringen.

»Disse problemer er ikke blevet mindre på grund af det indre marked, og kun en effektiv personkontrol ved grænserne giver os en rimelig chance for at komme denne form for kriminalitet til livs. Derfor kan den ikke undværes, før problemerne er løst«, slutter stemmeforklaringen fra de tre socialdemokrater.

Jeg kan endnu en gang, som jeg gjorde ved de tidligere forhandlinger, spørge Socialdemokratiet her i Folketinget, om problemerne er løst. Mig bekendt er de på ingen måde løst, og det fortæller lidt om, hvor tåbeligt det, man er i gang med, egentlig er.

Må jeg minde om, at der rent faktisk bare sidste år ved den dansk-tyske grænse ifølge de officielle opgørelser er afvist 34.000 personer, som forsøgte at komme ind i Danmark, men som ikke havde lovligt ærinde i Danmark. Det er disse personer plus mangefold flere, man nu ved at afskaffe den personlige grænsekontrol accepterer vil komme ind i Danmark.

Jeg synes, det er forkert, og Dansk Folkeparti vil naturligvis så kraftigt, som vi overhovedet kan, anbefale, at Folketinget ikke vedtager Schengenkonventionen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er en skandale, at historieløsheden nu også har vundet indpas i det danske Folketing. Det er usandt, når hr. Thulesen Dahl hævder, at den danske befolkning ikke har tilsluttet sig fjernelser af grænsekontrollen. Det gjorde den danske befolkning ved en folkeafstemning i 1986, for fjernelser af grænsekontrollen var med i EU-pakken, som man havde en folkeafstemning om, i øvrigt en folkeafstemning, hvor det parti, som hr. Thulesen Dahl tidligere har været medlem af, nemlig Fremskridtspartiet, gik ind for pakken og dermed for fjernelser af grænsekontrollen.

Derfor er det både usagligt og usmageligt at stille sig herop i dag og forsøge ved en misfortolkning eller en forglemmelse af historien at hævde, at det er noget, der bliver skubbet igennem, uden at den danske befolkning hverken har haft debat eller har haft en mulighed for at udtale sig om det.

Den danske befolkning har tilsluttet sig fjernelser af grænsekontrollen, og det er vi i CD godt tilfreds med. Det her er en god dag for Danmark, fordi vi nu kommer med i Schengenkonventionen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Også ved andenbehandlingen citerede hr. Thulesen Dahl de socialdemokratiske Europa-Parlamentsmedlemmer, som vi lige hørte for et øjeblik siden. Det gav mig naturligvis anledning til at kontakte dem, og jeg kan berolige hr. Thulesen Dahl med, at problemerne er løst. De har ved en senere lejlighed givet udtryk for, at de er godt tilfreds med den grænseophævelse, der sker.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hvis man vil over den danske grænse, kan man altid komme det. Man bliver måske afvist første gang og anden gang, men man kan jo bare prøve igen og igen. De, der bliver afvist, kommer jo ikke i fængsel. De prøver bare igen. Og hvis de ikke kan komme over landegrænsen, så har Danmark 7.000 km kyst, som er umulig at bevogte. Man kan altid komme over grænsen.

Hvis hr. Thulesen Dahl mener, at gammel dags grænsekontrol er virksomhedsfuld, hvorfor foreslår han så ikke, at man kontrollerer alle, der kører over Storebæltsbroen, alle, der kører gen-

nem Limfjordstunnelen osv.? Der er jo masser af mere praktiske steder at kontrollere alle mennesker. Hvorfor gør man ikke det? Fordi det er en ineffektiv måde at bekæmpe kriminalitet på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft var ude i et ganske særligt ærinde, nemlig at forklare, at Fremskridtspartiet i 1986 havde anbefalet den danske befolkning at stemme for det indre marked. Det er korrekt.

Det indre marked betød fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital. Det indre marked betyder ikke fri bevægelighed for kriminelle og for kriminalitet og for illegal indvandring. Det har vi aldrig nogen sinde sagt ja til.

Det, der er formålet med at have en grænseovergang, er at forhindre, at mafiaorganisationer, organiseret kriminalitet, kan få lov til at florere, og også at forhindre, at rockere kan få lov til at bedrive grænseoverskridende kriminalitet.

Når man tænker på de problemer, det danske politi har i dag med at optrevle rockerkriminalitet, så kan vi frygte, hvilke problemer der opstår, når rockerne frit kan køre tværs over grænserne, og vi intet som helst overblik har over, hvor de befinder sig, og hvad de foretager sig.

Derfor er der grund til at sige nej til Schengen, men sige ja til de fire friheder.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Kim Behnke har bortforklaringernes nådegave. Det er en bortforklaring, når han siger, at nu skal vi pludselig sætte spørgsmålstejn ved det, den danske befolkning har sagt ja til, nemlig at grænsekontrollen skal fjernes.

Det, der er hovedideen i den forbindelse, er, at det ikke er – dér er jeg enig med hr. Bertel Haarder – en kontrol ved Kruså eller andre steder, der er det effektive værn mod det, som ingen her er tilhængere af, hr. Kim Behnke, nemlig at kriminalitet og narko osv. bare drøner rundt. Det er andre midler, der skal til, fordi grænsekontrollen ikke længere er et effektivt middel. Derfor, hr. Kim Behnke, kan bortforklaringen ikke bruges her.

Man har tilsluttet sig, og Fremskridtspartiet har støttet, at man skal fjerne grænsekontrollen, men at man så naturligvis skal følge op på andre måder, som man jo også gør nu.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Til hr. Peter Duetoft: Danmark sagde ved sin indtræden i EF ja til et stadig snævrere samarbejde, som senere blev formuleret som en stadig snævrere union. Alligevel sagde danskerne i 1992: Stop, nu er det nok, nu vil vi ikke længere.

Vil hr. Peter Duetoft være med til at tage en folkeafstemning om afskaffelse af grænsekontrollen? Nej, det vil hr. Peter Duetoft ikke, for hr. Peter Duetoft vil vide, hvad resultatet bliver: Det vil befolkningen ikke være med til. Men hvis hr. Peter Duetoft vil tage den kamp med oprejst pande, så synes jeg, at vi skulle gå sammen om at få udskrevet en folkeafstemning om det emne.

Så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at det svar, fru Dorte Bennedsen giver, ikke kommer som nogen overraskelse. Det kommer ikke som nogen overraskelse, at fru Dorte Bennedsen her mellem anden og tredje behandling har været i kontakt med de danske socialdemokratiske europaparlamentsmedlemmer og fået bekræftet, at den linje, som Socialdemokratiet kører her i Folketinget, kan de såmænd også støtte.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, men jeg synes da, det er væsentligt også for alle socialdemokratiske medlemmer her i dag at vide, at der rent faktisk så sent som sidste efterår var disse bekymringer blandt de danske socialdemokrater i Europa-Parlamentet. Jeg tør nok sige, at jeg for mit vedkommende egentlig tror, at den i bund og grund er der endnu.

Hr. Bertel Haarder siger: Man kan jo altid komme over grænsen, hvis man vil. Og så siger hr. Bertel Haarder, at jeg vel lige så godt kunne foreslå, at man skulle have en kontrol inde i Danmark, inde i landet; men det er jo præcis det, hr. Bertel Haarder er ved at etablere. For alternativet til kontrollen ved grænsen er jo ifølge hr. Bertel Haarder kontrol inde i landet, hvor man så vilkårligt skal stoppe folk, som kommer kørende, for at kunne lave en kontrol, der bare bliver tilnærmelsesvis så effektiv som kontrollen ved grænsen.

Jeg må minde hr. Bertel Haarder om, at kontrollen virker præventivt, og jeg må minde om, at kontrollen rent faktisk tager rigtig mange, som forsøger at komme illegalt over bl.a. den dansk-tyske grænse.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Man kommer jo til at sige mange banaliteter, når man diskuterer med historieløshedens første apostel, nemlig hr. Thulesen Dahl.

Det danske folk har sagt ja til en udvikling hen imod et stadigt snævrere samarbejde. Det gjorde den nemlig ved den efterfølgende folkeafstemning i 1993, hvor man gav tilslutning til præambelen i Maastricht-Traktaten, hvori det står – og så var der nogle konditioner på nogle helt specielle områder for den danske befolkning.

Jo, den danske befolkning har haft den chance for en bekræftende folkeafstemning om det stadig snævrere samarbejde, og derfor er der jo ingen grund til at tage den én gang til, hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Erkendt, det var et fikst forsøg fra hr. Thulesen Dahls side, men den holder ikke.

Jeg kan også sige til hr. Thulesen Dahl, at hvis han vil slå op i den debat, vi havde om disse her ting, jeg tror, det var i december 1994, så vil han også kunne citere mig for en række betænkeligheder på Socialdemokratiets vegne. Dem har jeg så fået ryddet væk i de år, der er gået siden.

Det samme er sket med vore parlamentsmedlemmer. Det er korrekt, at de havde de betænkeligheder i efteråret, men de har fået ryddet dem af vejen, og derfor har de så taget det standpunkt, de har.

Forskellen mellem hr. Thulesen Dahl og andre er nok, at vi ikke ser verden som en stivnet ting. Vi stiller nogle spørgsmål op, og når vi får et fornuftigt svar på dem, så lader vi os påvirke af det.

Hr. Thulesen Dahl lader sig ikke påvirke af noget som helst i denne sag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal høre, om hr. Thulesen Dahl deler opfattelsen af, at det, man faktisk gør fra Folketingets flertals side, er, at man vildleder befolkningen og man driver befolkningen rundt.

I tidernes morgen var det jo forhenværende statsminister Anker Jørgensen, der sagde: Det er jo bare Fællesmarkedet, vi taler om. Siden hen var det forhenværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der sagde: Al tale om unionen er en skrækkampagne, der er slet ikke hold i det.

Og tidligere statsminister Poul Schlüter sagde: Unionen er stendød.

Og nu hører vi så, at nuværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen siger, at de fire danske forbehold fastholdes før, under og efter regeeringskonferencen. Men sagen er jo, at de fire forbehold bliver udhulet ad bagdøren.

Er hr. Thulesen Dahl ikke helt enig i det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan godt sige til hr. Peter Duetoft, at det jo er en skæg diskussion. Man kunne jo snart tage en hel forespørgsel til hr. Peter Duetoft bare om det emne: om, hvad man egentlig godkender, når man har folkeafstemning.

Jeg kunne jo sige til hr. Peter Duetoft, at med den logik, som hr. Peter Duetoft lægger for dagen, må det jo i 1992 have været sådan, at den danske befolkning har forkastet hele den nye Maastricht-Traktat, bl.a. med formuleringen »en stadig snævrere union«. Da forkastede flertallet i befolkningen den unionsudvikling, som hr. Peter Duetoft er så varm fortalere for.

Hvad fik det som konsekvens hos hr. Peter Duetoft? At hr. Peter Duetoft så sagde: Det må jeg acceptere, Unionen er faldet i Danmark, den kan ikke blive til noget? Næh, hr. Peter Duetoft satte sig ned sammen med de øvrige unionstilhængere her i salen, og så fortolkede de, hvorfor danskerne sagde nej. Sagde, at der er fire områder. Det er derfor, de har sagt nej. Hvis vi laver lidt om på dem, så vil de nok sige ja.

Jeg kunne jo, hvis jeg havde bedre tid, bruge nøjagtig de samme våben mod hr. Peter Duetoft, bare med omvendt fortegn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 22 (SF, FP, EL, DF og Frank Dahlgaard (KF)).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.13

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Schengenkonventionen m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 10/4 97. Første behandling 17/4 97. Betænkning 20/5 97. Anden behandling 22/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Dette er jo opfølgning på Schengenkonventionen i udlændingeloven, og det har der været en del diskussion om. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Enhedslisten er imod det forslag, der lægges frem her.

Men der er også organisationer, der har udtalt sig meget kritisk om det, der er lagt frem fra regeringens side, fordi de mente, at der var klare retssikkerhedsmæssige problemer i det, og disse organisationer har skitseret forskellige muligheder for at løse det, der efter deres opfattelse var retssikkerhedsmæssige problemer.

Og nu er Enhedslisten jo ikke et ultimativt parti, vi er ikke et alt eller intet-parti, så vi vil selvfølgelig give Folketinget mulighed for at stemme for de forslag, som er udtænkt af Center for Menneskerettigheder og andre organisationer, som bekymrer sig om menneskerettighederne i dette land og i andre lande, og det kan man gøre ved at stemme for de ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 16 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 16 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 22 (SF, FP, EL, DF og Frank Dahlgaard (KF)).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Optagelse af fingeraftryk og personfotografi, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 12/3 97. Første behandling 2/4 97. Betænkning 26/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.